

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ภาวการณ์ร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อศึกษาของภาวการณ์ร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนต่อตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) เพื่อศึกษาผลของภาวการณ์ร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3) เพื่อเสนอรูปแบบภาวการณ์ร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งการศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Linear Regression Analysis) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Depth Interview) แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) จากตัวแทนผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วย พัฒนารัฐกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 ท่าน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกในเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เทศบาลตำบลวัดประดู่ และเทศบาลตำบลขุนทะเล จำนวน 3 ท่าน และตัวแทนผู้ประกอบการค้าปลีกในเขตเทศบาล อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2 ท่าน ซึ่งได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปแล้ว ซึ่งในบทนี้จึงเป็นการสรุปผลการอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการสรุปผล เป็น 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ภาวการณ์ร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนต่อตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ภาคเอกชน และภาครัฐตามลำดับ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

1.1 ภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านนโยบาย รองลงมาคือ

ด้านกฎหมายและข้อสัญญาการลงทุน และด้านการกำหนดแนวทางปฏิบัติ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

1.1.1 ด้านนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ รัฐมีมาตรการควบคุมการแข่งขันในตลาดค้าปลีกให้มีความเหมาะสมตามกลไกของตลาดอย่างเป็นธรรม รัฐมีกลไกที่สนับสนุนให้เกิด ความรับผิดชอบต่อสังคมในทุกภาคส่วนของตลาดค้าปลีก รัฐมีนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อความร่วมมือกับเอกชนในการพัฒนาผู้ประกอบการการค้าปลีก รัฐมีมาตรการแทรกแซงเพื่อไม่ให้เกิดการผูกขาดในตลาดค้าปลีก รัฐมีการเผยแพร่ ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผล ความจำเป็นในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม และรัฐมีการกำกับ/บริหารสถาบันการเงินโดยแยกผู้เป็นเจ้าของกับผู้บริหารธุรกิจ ทำให้การกำกับดูแลมีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

1.1.2 ด้านกฎหมายและข้อสัญญาการลงทุน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กำหนดบทลงโทษทางกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกอย่างชัดเจน เช่น จำคุกหรือปรับ มีการกำหนดสถานที่หรือพื้นที่ตั้ง จำนวนหรือขนาดของพื้นที่การประกอบธุรกิจ มีการกำหนดสัดส่วนของร้านค้าขนาดต่าง ๆ ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ตามความจำเป็นของสภาพเศรษฐกิจและเมืองและชุมชน กำหนดมาตรฐานของร้านค้าปลีกเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมีให้ซื้อสินค้าที่มีคุณภาพต่ำหรือถูกหลอกลวงในเรื่องราคา มีการกำหนดวัน เวลา และชั่วโมงในการเปิดปิดร้านค้าปลีกอย่างชัดเจน และกำหนดกฎระเบียบในการกำกับดูแลตามปรัชญาการกำกับ เชิงนโยบายและโครงสร้างเท่าที่จำเป็น ตามลำดับ

1.1.3 ด้านการกำหนดแนวทางปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนร้านค้าปลีกเพื่อเป็นข้อมูลในการช่วยเหลือของภาครัฐ มีการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการร้านค้าสมัยใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลีก อนุญาตให้ร้านค้าปลีกที่มีมาตรฐานได้ใช้เครื่องหมายรับรองของกระทรวงพาณิชย์เพื่อจูงใจให้ผู้บริโภคมาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น มีการจัดทำคู่มือ “เคล็ดลับสูตรสำเร็จร้านค้าปลีก” เผยแพร่ให้ร้านค้าปลีกได้ปรับตัวให้มีการจัดการที่ทันสมัย มีการสร้างเครือข่ายร้านค้าปลีก เพื่อเชื่อมโยงผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย ผู้ค้าส่งกับร้านค้าปลีกที่ขึ้นทะเบียนและร้านค้าปลีกชุมชนที่จัดตั้งขึ้น เพื่อให้ได้สินค้าในราคาถูก และจัดหาแหล่งเงินทุนให้กู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำให้แก่ร้านค้าปลีก ตามลำดับ

1.2 ภาคเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการปฏิบัติตามข้อสัญญาที่รัฐกำหนด รองลงมาคือ ด้านการปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุน และด้านแผนงานการปฏิบัติ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

1.2.1 ด้านการปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของตลาดค้าปลีก มีการจัดตั้งสถาบันที่ทำหน้าที่วิจัยหรือเป็นศูนย์ความร่วมมือขององค์กรภาคเอกชน สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนในการกำหนดทำที่ หรือแนวทาง โดยมีข้อมูลสนับสนุนอย่างพอเพียงในการร่วมมือกับภาครัฐในด้านต่าง ๆ และข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในสายงานธุรกิจประเภท

เดียวกัน เพื่อเป็นพลังร่วมกับภาครัฐ ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุนที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และประสานเชื่อมโยงการทำงานของภาคเอกชนให้เกิดความเป็นเอกภาพ และประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ตามลำดับ

1.2.2 ด้านการปฏิบัติตามข้อสัญญาที่รัฐกำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ทำโครงการยกระดับร้านค้าปลีกรายย่อยแบบครบวงจร มีประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทาง การส่งเสริมการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย มีจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจและยึดถือปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของภาครัฐ ส่งเสริมให้ร้านค้าปลีกรวมตัวกันในกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจการต่อรองในการซื้อสินค้า ยึดมั่นต่อการดำเนินธุรกิจตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้ และร่วมหาแหล่งเงินทุนให้แก่ร้านค้าปลีก ตามลำดับ

1.2.3 ด้านแผนงานการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการการค้าปลีกของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของภาครัฐ เสนอแนะนโยบายแนวทางแก้ไขปัญหา/อุปสรรคทางเศรษฐกิจแก่ภาครัฐ สร้างบรรทัดฐานการปฏิบัติ การค้าที่ชัดเจน ถูกต้อง สร้างความร่วมมือระหว่างกันในการพัฒนาระบบการค้าในธุรกิจค้าส่งค้าปลีกให้มีความเข้มแข็ง และเกิดประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม เป็นองค์กรตัวแทนภาคเอกชนในการร่วมกำหนดแนวนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจของภาครัฐ และจัดระบบการค้าที่ดีให้มีธรรมาภิบาล ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการเงิน ด้านกระบวนการภายใน ด้านลูกค้า และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดในแต่ละปัจจัยดังนี้

2.1 ด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ธุรกิจมียอดขายและผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจมีมาตรการให้พนักงานสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในการสร้างรายได้ให้กับธุรกิจ ธุรกิจมีผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นที่น่าพอใจ ธุรกิจสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงาน และธุรกิจมีผลการดำเนินงานที่บรรลุวัตถุประสงค์ ตามลำดับ

2.2 ด้านลูกค้า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ธุรกิจมีความพยายามจัดหาสินค้าที่เป็นที่ต้องการของลูกค้า เพื่อบริการตามความต้องการของลูกค้า ธุรกิจใช้ศักยภาพทางการแข่งขันให้ลูกค้าเกิดความมั่นใจและเชื่อมั่นในสินค้าผลิตภัณฑ์ เพื่อส่วนแบ่งทางการตลาด ธุรกิจสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าที่เคยใช้บริการหรือซื้อสินค้าไปแล้วกลับมาใช้บริการซ้ำอีก ธุรกิจมีการกำหนดเงื่อนไขการรับเปลี่ยนสินค้าในกรณี ที่สินค้าชำรุดหรือไม่ถูกต้องตามรายการที่สั่งซื้อ และธุรกิจมีการแสวงหาลูกค้ารายใหม่และไม่ละเลยต่อลูกค้ารายเดิมตามลำดับ

2.3 ด้านกระบวนการภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ธุรกิจให้อำนาจพนักงานตัดสินใจเพื่อบริการลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ธุรกิจมีการจัดลำดับก่อนหลังในการมาซื้อสินค้าหรือติดต่อขอใช้บริการหรืออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า ธุรกิจใช้กระบวนการ

ในการดำเนินงานที่เหมาะสม เพื่อนำเสนอในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ ธุรกิจมีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานในแต่ละรอบระยะเวลา เพื่อการเรียนรู้ และพัฒนากลยุทธ์ ธุรกิจนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาระบบการจัดการภายใน เช่น การสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า ตามลำดับ

2.4 ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ธุรกิจส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานได้รับความรู้ เพื่อให้พนักงานสามารถบริการลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น ธุรกิจมีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ ธุรกิจมีการคิดค้น การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษาปัญหาและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ธุรกิจมีการฝึกอบรมทักษะในการทำงานของพนักงาน เพื่อให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และธุรกิจมีการพัฒนาปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ ตามลำดับ

3. ผลของภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ การปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน (X_4) กฎหมายและข้อสัญญาการลงทุนของภาครัฐ (X_2) การปฏิบัติตามข้อสัญญาที่รัฐกำหนดของภาคเอกชน (X_5) และนโยบายของภาครัฐ (X_1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.873 ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 76.20 ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว ร้อยละ 75.60 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 18.54 โดยสามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.404 + 0.268(X_4) + 0.198(X_2) + 0.261(X_5) + 0.180(X_1)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.291(X_4) + 0.224(X_2) + 0.286(X_5) + 0.185(X_1)$$

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกในเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วย พัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 ท่าน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกในเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี เทศบาลตำบลวัดประดู่ และเทศบาลตำบลขุนทะเล จำนวน 3 ท่าน และตัวแทนผู้ประกอบการค้าปลีกในเขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2 ท่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านนโยบายของภาครัฐ ภาครัฐมีนโยบายให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพื่อเป็นกลไกสำคัญต่อการขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจของจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีภาคเอกชนร่วมเป็นคณะทำงาน เพื่อขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด โดยมีนโยบายในการดำเนินงานคือ การส่งเสริมตลาดออนไลน์ การส่งเสริมตลาดออฟไลน์ สมาร์ทโชว์ห่วย เดลิเวอรี่ และร้านค้าธงฟ้าประชารัฐ ซึ่งผู้ประกอบการร้านค้าจะต้องขออนุญาตต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งมีการจัดตั้งชมรมของผู้ประกอบการตลาดเอกชนเพื่อบริหารจัดการตลาด เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ ภายใต้การดูแลของสำนักงานสาธารณสุขเพื่อดูแลเรื่องสุขอนามัย โดยเทศบาลจะคอยสนับสนุนเพื่อให้ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกรายย่อยสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้

2. ด้านกฎหมายและข้อสัญญาการลงทุนของภาครัฐ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดและเทศบาลไม่ได้มีข้อกำหนดและข้อสัญญาการลงทุน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการประกอบธุรกิจตลาดค้าปลีก เพื่อสร้างความเข้มแข็งฐานรากในท้องถิ่น โดยเชื่อมโยงกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แต่อาจจะเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการบริหารจัดการตลาด เพื่อควบคุมดูแลในเรื่องความสะอาด การเก็บขยะ การล้างตลาด เป็นต้น อีกทั้งยังมีการออกติดตาม ตรวจสอบผู้ประกอบการและผู้บริโภคที่เข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดในด้านต่าง ๆ

3. ด้านการกำหนดแนวทางปฏิบัติของภาครัฐ ภาครัฐและเอกชนมีกลไกการทำงานร่วมกันในการจัดระเบียบการค้าให้ชัดเจนและทันสมัย รวมทั้งวางแผนและปฏิบัติการส่งเสริมสนับสนุนภาคธุรกิจการค้าให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน เช่น จัดกิจกรรมการพัฒนาตลาดสดให้สะอาด ถนนคนเดิน แล้วให้ผู้ประกอบการรวมกลุ่มกันบริหารงานกิจกรรมนั้น โดยเทศบาลเป็นผู้ควบคุมดูแลให้เกิดความเรียบร้อย อีกทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้ผู้ประกอบการเข้าถึงได้ง่าย

4. ด้านการปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ภาครัฐมีการจัดทำโครงการต่าง ๆ ขึ้น เช่น โครงการคนละครึ่ง จัดตลาดถนนคนเดิน จัดตลาดน้ำ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยมีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการ ร่วมจัดตั้งร้านค้า ทำให้เกิดการสร้างอาชีพ และมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

5. ด้านการปฏิบัติตามข้อสัญญาที่รัฐกำหนดของภาคเอกชน ภาคเอกชนมีการปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐกำหนด โดยการให้ความร่วมมือในเรื่องการทิ้งขยะเป็นเวลา การร่วมอนุรักษ์ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแหล่งร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม

6. ด้านแผนงานการปฏิบัติของภาคเอกชน ภาคเอกชนร่วมลงทุนในพื้นที่ที่ภาครัฐจัดตั้งตลาดค้าปลีกขึ้น และปฏิบัติตามแผนงานของเทศบาลในเรื่องสุขอนามัย การจัดสรรพื้นที่ความสะอาด การกำหนดราคาสินค้า การป้องกันโรคโควิด 19 ให้เป็นไปตามมาตรฐานของรัฐ

สรุปรูปแบบภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การบริหารจัดการตลาดค้าปลีกในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นภาครัฐมีหน้าที่ในการกำกับ ดูแลการค้าของจังหวัดให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยอาศัยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภาคเอกชน และภาคประชาชนในการร่วมลงทุน และปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐกำหนด ซึ่งภาครัฐจะเป็นผู้พัฒนาระบบและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก แอปพลิเคชัน เว็บไซต์ที่สามารถให้ทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งมีการผลักดันให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็กในหมู่บ้านหรือชุมชนเข้าถึงนโยบายของภาครัฐ เพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง

การอภิปรายผล

จากผลของการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นสำคัญที่ค้นพบมีรายละเอียดดังนี้

1. ภาครัฐ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเทศบาลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีการกำหนดบทลงโทษทางกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกอย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีการกำหนดนโยบายเพื่อควบคุมการแข่งขันในตลาดค้าปลีกให้มีความเหมาะสมตามกลไกของตลาดอย่างเป็นธรรม และมีการกำหนดให้มีการขึ้นทะเบียนร้านค้าปลีกเพื่อเป็นข้อมูล ในการช่วยเหลือของภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงาน สอดคล้องกับบัญญัติ พงศ์ศิริ (2557 : 30) เสนอว่า การดำเนินการภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในรูปแบบการร่วมลงทุนแบบกิจการร่วมค้า (Joint Venture) จะมีรูปแบบคือ รัฐบาลจะเป็นผู้ลงทุนในแบบผู้ถือหุ้นผ่านระดมทุน อาทิ งบประมาณลงทุน ภาษีเฉพาะอย่าง หรือสินทรัพย์อื่นๆ มาใช้ในโครงการ ร่วมกับภาคเอกชน การที่ภาครัฐและเอกชนเป็นผู้ร่วมลงทุนเป็นหลักการใช้ทรัพยากรร่วมกัน (Resource Pooling) ทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตัดสินใจร่วมกันในการดำเนินงานต่าง ๆ รวมทั้งแบ่งรับความเสี่ยงทุก ๆ อย่างร่วมกัน (Risk Sharing) สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ นายวัชรินทร์ นวลแก้ว ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ เทศบาลตำบลวัดประดู่ ให้ข้อมูลไว้ว่า “เทศบาลมีการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการจัดตั้งเป็นสมาคมผู้ค้าปลีกเพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็น และความต้องการในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาวางแผนในการบริหารจัดการตลาดค้าปลีกให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดตั้งร้านค้าในเขตเทศบาลจะต้องมีการขึ้นทะเบียนขอใบอนุญาตต่างๆ ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละประเภท แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการวางแผนและบริหารจัดการตลาดค้าปลีกให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่....” และสอดคล้องกับงานวิจัยของสิการย์ เฟื่องฟูง (2558) ศึกษาเรื่องความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจุบันด้านความร่วมมือเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว ภาครัฐมีนโยบายที่ส่งเสริม สนับสนุนเพื่อความร่วมมือกับภาคเอกชน

2. ภาคเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากภาคเอกชนมีการปฏิบัติตามข้อสัญญาที่รัฐกำหนดเพื่อยกระดับร้านค้าปลีกรายย่อยแบบครบวงจร อีกทั้งยังปฏิบัติตามนโยบายการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของตลาดค้าปลีก และเป็นศูนย์กลางของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการการค้าปลีกของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจทางเศรษฐกิจของภาครัฐ สอดคล้องกับศูนย์วิจัยนโยบายและการพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง (2552 : 5-8) กล่าวว่า การมีระบบการปรึกษาหารือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และการนำนโยบายการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับกลางและภูมิภาคควบคู่ไปกับการช่วยพัฒนาสถาบันเอกชนให้มีความเข้มแข็ง รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในประโยชน์ที่ส่วนร่วมจะได้รับจากการร่วมมือกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ นายวัชรินทร์ นวลแก้ว ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ เทศบาลตำบลวัดประดู่ ให้ข้อมูลไว้ว่า “นายกเทศมนตรีมอบนโยบาย หลักการในการบริหารจัดการตลาด

ออกกฎระเบียบด้านต่าง ๆ และเป็นผู้ควบคุมดูแลกฎระเบียบในการประกอบการตลาดร่วมกันของ พ่อค้าแม่ค้า เพื่อให้การค้าขายในตลาดค้าปลีกคลองตัว สามารถขยายธุรกิจของร้านค้าที่มาร่วมกัน ค้าขายและพัฒนาธุรกิจการทำตลาดให้เติบโตอย่างยั่งยืน” และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภณัฐ ทรัพย์นาริน, มยุรี วัดแก้ว, ป้อม กิมวังตะโก และเกศรินทร์ คงเหมียน (2562) ศึกษาเรื่อง รูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในการแสวงหาแนวทางพัฒนาตลาดการค้าชายแดน ไทย-เมียนมา (ด้านสิงขร) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานภาคเอกชนจะเป็นผู้ตาม ในการปฏิบัติส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐานที่จะอำนวยความสะดวก ในด้านการค้า ซึ่งภาคเอกชนให้ความร่วมมือในด้านการลงทุนและนำสินค้ามาจำหน่าย

3. ด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากภาคเอกชนมีมาตรการ ให้พนักงานสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในการสร้างรายได้ให้กับธุรกิจทำให้มียอดขาย และผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแคปแพลนและนอร์ตัน (Kaplan and Norton, 1996 : 79) กล่าวถึงแนวคิดด้านกลยุทธ์สำหรับมุมมองด้านการเงินไว้ว่า มุมมองด้านการเงินมี 3 กลยุทธ์ คือ การเติบโตและการผสมผสานของรายรับ ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการขยายผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อเข้าถึง ลูกค้าและตลาดใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงส่วนผสมทางผลิตภัณฑ์และบริการ การลดต้นทุนและการพัฒนา ผลิตภาพ ซึ่งจะกล่าวถึงการผลักดันในการลดต้นทุนทางตรงของผลิตภัณฑ์และบริการ และการใช้ ทรัพย์สินอย่างมีประสิทธิภาพและการกำหนดกลยุทธ์การลงทุน โดยการพยายามลดเงินทุนหมุนเวียน และ การจัดการธุรกิจใหม่ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันและใช้ทรัพยากรที่ขาดแคลนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ วชิรินทร์ นวลแก้ว (2564, มกราคม 20) ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบาย และแผนชำนาญการ เทศบาลตำบลวัดประดู่ ให้ข้อมูลไว้ว่า “ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน เกี่ยวกับตลาดค้าปลีกไม่ได้ช่วยสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกเท่านั้น แต่ยังเป็นสร้างอาชีพ ให้แก่พ่อค้าแม่ค้าที่อยู่ในชุมชน สร้างอาชีพให้แก่บุคคลที่หารายได้เสริม และยังทำให้ชุมชนมีความทันสมัย ด้วยสินค้ารูปแบบใหม่ๆ ที่นำมาสู่ชุมชน” และสอดคล้องกับงานวิจัยของชมพูท ศรีพงษ์ และคณะ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาธุรกิจตามรูปแบบพันธมิตรวิสาหกิจชุมชนของแม่บ้านทหารบกในจังหวัด ชัยแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินความสำเร็จของธุรกิจจากการพัฒนาธุรกิจตามรูปแบบ พันธมิตรวิสาหกิจชุมชนของแม่บ้านทหารบกในจังหวัดชัยแดนภาคใต้ โดยใช้แนวทาง การประเมิน แบบสมดุล พบว่า มุมมองด้านการเงิน วิสาหกิจชุมชนแต่ละกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น

4. ด้านลูกค้า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากภาคเอกชนมีความพยายาม จัดหาสินค้าที่เป็นที่ต้องการของลูกค้า เพื่อบริการตามความต้องการของลูกค้า ทำให้ลูกค้าเกิดความมั่นใจ และเชื่อมั่นในสินค้าและผลิตภัณฑ์ สอดคล้องกับ แคปแพลนและนอร์ตัน (Kaplan and Norton, 1996 : 80) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวัดผลการดำเนินงานในมุมมองด้านลูกค้า ได้แก่ ส่วนแบ่ง ทางการตลาดที่เพิ่มขึ้น การหาลูกค้าใหม่ รักษาลูกค้าเก่าโดยการนำเสนอสินค้าที่มีคุณภาพ การบริการ ที่รวดเร็วและชื่อเสียงของกิจการ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของเอกพจน์ ยอดพินิจ (2564, มกราคม 22) ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ให้ข้อมูลไว้ว่า “...นายกฯพยายาม ปรับปรุงสภาพของเมือง เพื่อให้สามารถแข่งขันกับห้างเซ็นเดียวที่ท่ากับตลาด ปรับปรุงภูมิทัศน์ พุดบาท ให้สะอาด น่าเดิน มีน้ำพุ มีประติมากรรมที่สวยงามเพื่อสนับสนุนการค้าปลีก และดึงดูดใจให้ ประชาชนอยากออกจากบ้านมาเดินซื้อของในตลาดค้าปลีก ไม่ไปเดินห้าง อีกสถานที่หนึ่งที่เป็น

เป้าหมายใหญ่ คือ ตลาดสะพานโค้งคือเนื่องจากข้างในมีส่วนสำคัญ โดยจะทาสีปรับปรุงใหม่ อยากให้เป็นจุดศูนย์รวมของวัยรุ่น เน้นสาธารณูปโภคให้ดี มี wifi สร้างบรรยากาศในการออกมาเดิน ให้พาครอบครัวออกมาท่องเที่ยว เดินช้อปปิ้งมากขึ้น...” และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนพล ก่อฐานะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานแบบสมดุลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรในการวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุล ทั้งผลการดำเนินงานในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน ด้านลูกค้าเป็นตัวแปรที่สามารถวัดผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดี

5. ด้านกระบวนการภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากภาคเอกชนมีการนำกลยุทธ์มาใช้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงทำให้มีกระบวนการในการดำเนินงานที่เหมาะสม เพื่อนำเสนอในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ สอดคล้องกับสิทธิศักดิ์ พฤษชัยพิติกุล (2546 : 11) กล่าวว่า มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) คือ การที่ลูกค้าหรือผู้รับบริการจะบังเกิดความพึงพอใจ และกล่าวถึงองค์กรในทางที่ดี มาจากการที่เราสามารถสร้างผลงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต กระบวนการให้บริการ หรือแม้แต่กระบวนการสนับสนุนที่สำคัญ ๆ ได้เป็นอย่างดี มุมมองด้านผลงานของกระบวนการภายในของเราเอง ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการให้บริการ กระบวนการบริหารทรัพยากร กระบวนการส่งมอบบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการในหน่วยงานที่ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญ ถือเป็นกุญแจดอกใหญ่ที่นำไปสู่ความพึงพอใจของลูกค้า และความสำเร็จขององค์กรที่ต้องการวัดผลงานอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เอกพจน์ ยอดพิณิจ (2564, มกราคม 22) ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ให้ข้อมูลไว้ว่า “เทศบาลมีแนวนโยบายในการปฏิบัติต่อชุมชน ชมรมเทศบาลช่วยคิดคือ ผู้ประกอบการช่วยกันคิดขึ้นมาแล้วเทศบาลเป็นผู้สนับสนุน ต้องการให้มีการตกลงร่วมกันในจัดการขยะเป็นเวลา ตลาดปลอดโพลัม ทำให้เป็นจุดขายของตลาด ในการคิดร่วมกัน ทั้งหมดนี้คนต้องร่วมกันบริหารจัดการกันเองในชมรม...” และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนพล ก่อฐานะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงกับผลการดำเนินงานแบบสมดุลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรในการวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุล ทั้งผลการดำเนินงานในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน ด้านการดำเนินการภายในเป็นตัวแปรที่สามารถวัดผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดี

6. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการค้าปลีกสมัยใหม่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ไม่ว่าจะเป็นระบบขนส่ง กระบวนการบริหารธุรกิจ E-commerce สอดคล้องกับลินเดอร์ (Linder, 1999 : 24) กล่าวถึง แนวคิดของทางอนุรักษนิยมใหม่ (Neo-Conservatism) ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือร่วมใจของชุมชน (Community Solidarity Civic Virtue) และการฝึกอบรม (Individual Training) เป็นหลัก สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของพิมพ์ผกา พรหมจรรย์ (2564, มกราคม 25) ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ เทศบาลตำบลขุนทะเล ให้ข้อมูลไว้ว่า “เทศบาลมีการพัฒนาระบบและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น แอปพลิเคชัน เว็บไซต์ ที่สามารถให้ทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งมีการผลักดันให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็กในหมู่บ้านหรือชุมชนเข้าถึงนโยบายของภาครัฐ เพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง และให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการรายย่อยในเรื่องของข้อมูล นโยบายภาครัฐ

ให้ชาวบ้าน ร้านค้าเล็ก ๆ ได้มีความรู้และมีส่วนร่วม” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมพูนุท ศรีพงษ์ และคณะ (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาธุรกิจตามรูปแบบพันธมิตรวิสาหกิจชุมชนของแม่บ้านทหารบกในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า การประเมินความสำเร็จของธุรกิจจากการพัฒนาธุรกิจตามรูปแบบพันธมิตรวิสาหกิจชุมชนของแม่บ้านทหารบกในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้แนวทางการประเมินแบบสมดุล พบว่า มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร สมาชิกเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้น

7. รูปแบบภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การบริหารจัดการตลาดค้าปลีกในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นภาครัฐมีหน้าที่ในการกำกับ ดูแลการค้าของจังหวัดให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม โดยอาศัยความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายภาคเอกชน และภาคประชาชนในการร่วมลงทุน และปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐกำหนด ซึ่งภาครัฐจะเป็นผู้พัฒนาระบบและเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เช่น สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก แอปพลิเคชัน เว็บไซต์ที่สามารถให้ทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้าถึงได้ง่าย ส่งผลให้ลูกค้าเพิ่มจำนวนมากขึ้น ทำให้ร้านค้าปลีกมีรายได้และมีกำไรเพิ่มขึ้นอีกด้วย อีกทั้งมีการผลักดันให้ร้านค้าปลีกขนาดเล็กในหมู่บ้านหรือชุมชนเข้าถึงนโยบายของภาครัฐ เพื่อเป็นการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง สอดคล้องกับสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (2552 : 29-35) เสนอว่า การร่วมดำเนินการในระบบภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public and Private Partnership : PPP) ถือเป็นาร่วมดำเนินการรูปแบบหนึ่งที่เป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะให้มากขึ้น ซึ่งอาจมีได้หลายรูปแบบ โดยทั่วไปตามหลักปฏิบัติสากลจะเน้นไปที่ในการดำเนินโครงการ อาทิ การออกแบบ การก่อสร้าง การดำเนินงาน การให้บริการ และการบำรุงรักษา สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ ศรีวิภา ชุ่นหย่อง (2564, มกราคม 15) ตำแหน่งนักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ ให้ข้อมูลไว้ว่า “แม้ว่าสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุราษฎร์ธานีจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจค้าปลีกเพื่อกำหนดแนวทางและข้อเสนอแนะการจัดการค้า การตลาด ตลอดจนการกำกับ ดูแล ราคา และปริมาณสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคได้ซื้อสินค้าและบริการในราคาที่เป็นธรรมเท่านั้น ดังนั้นการกำกับ ดูแล การค้าของจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ต้องอาศัยความร่วมมือของภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเข้ามาเป็นแนวร่วมในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบูลย์ ปิรันธน์โอวาท และเทอดศักดิ์ โรจน์สุรจิตติ (2560) ศึกษาเรื่อง รูปแบบความยั่งยืนของธุรกิจค้าปลีกสำหรับวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความยั่งยืนของธุรกิจค้าปลีกสำหรับวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรในประเทศไทย ต้องเป็นการบูรณาการหน่วยงานรัฐและภาคประชาชน (Integrated Task force) ดังนั้นข้อเสนอแนะจากการศึกษา ได้แก่ การสร้างหน่วยงานบูรณาการและดำเนินการประชาสัมพันธ์ การสำรวจตลาดและคาดประมาณการความต้องการอย่างต่อเนื่อง การจัดทำแผนธุรกิจ การจัดทำคู่มือการดำเนินการสำหรับประชาชน การจัดอบรม การจดทะเบียนการรับรองการประสานงานการดำเนินการด้านทรัพย์สินทางปัญญาให้กับวิสาหกิจชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยดังกล่าวได้นำมาสู่ข้อเสนอแนะในการวิจัยใน 3 ประเด็นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ภาครัฐควรมีการเผยแพร่ ส่งเสริมให้ความรู้กับผู้ประกอบการได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการกำกับ/บริหารสถาบันการเงิน โดยแยกผู้เป็นเจ้าของกับผู้บริหารธุรกิจ ทำให้การกำกับดูแลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ภาครัฐควรกำหนดกฎระเบียบในการกำกับดูแลตามปรัชญาการกำกับเชิงนโยบาย และโครงสร้างเท่าที่จำเป็น เช่น กำหนดวัน เวลา และชั่วโมงในการเปิดปิดร้านค้าปลีกอย่างชัดเจน

1.3 ภาครัฐควรจัดหาแหล่งเงินทุนให้กู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำให้แก่ร้านค้าปลีก เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการตลาดค้าปลีก การจ้างแรงงาน และส่งเสริมอาชีพให้แก่คนชุมชน

2. ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

2.1 ควรมีการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุนที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เพื่อเป็นการประสานเชื่อมโยงการทำงานของภาคเอกชนให้เกิดความเป็นเอกภาพ และประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

2.2 ความร่วมมือภาคเอกชนต่อตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีควรยึดมั่นต่อการดำเนินธุรกิจตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี โปร่งใส เป็นธรรม ตรวจสอบได้

2.3 ควรสร้างความร่วมมือระหว่างกันในการพัฒนาระบบการค้าในธุรกิจค้าส่งค้าปลีก โดยนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาพัฒนาระบบการจัดการภายใน เช่น การสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้ระบบการค้าปลีกมีความเข้มแข็งและเกิดประสิทธิภาพต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าจากการมาใช้บริการตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษามาใช้ในการปรับปรุงและสร้างแรงกระตุ้นให้เกิดระดับความพึงพอใจที่เพิ่มสูงขึ้นจากการจัดรูปแบบภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกที่สอดคล้องกับความต้องการและปัจจัยในการเกิดความพึงพอใจ

3.2 ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตเทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เด่นชัดมากขึ้น และนำข้อมูลมาปรับปรุงการบริหารตลาดค้าปลีกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

3.3 ควรมีการศึกษาภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ตลาดค้าปลีกในเขตอำเภอเมืองอื่นๆ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและครอบคลุมมากที่สุด